

ADVIES 01-2017

Betreft:

**Ontwerp koninklijk besluit betreffende de
bestrijding van de akkerdistel (*Cirsium
arvense* (L.) Scop.)**

(SciCom 2016/16)

Wetenschappelijk advies goedgekeurd door het Wetenschappelijk Comité op 13 januari 2017.

Sleutelwoorden:

Akkerdistel, *Cirsium arvense*, Distels, Bestrijding, Koninklijk besluit

Key terms:

Creeping thistle, *Cirsium arvense*, Thistles, Control, Royal decree

Inhoudstafel

Samenvatting	3
Summary	4
1. Referentietermen	5
1.1. Context en vraagstelling	5
1.2. Wettelijke bepalingen	5
1.3. Methodologie	5
2. Definities en afkortingen	5
3. Inleiding en context	6
4. Advies	7
4.1. Beperking van de bestrijdingsplicht tot de akkerdistel.....	7
4.2. Afbakening van de bufferzone.....	9
5. Besluit	10
Referenties	11
Leden van het Wetenschappelijk Comité	12
Belangenconflict.....	12
Dankbetuiging	12
Samenstelling van de werkgroep	12
Wettelijk kader.....	13
Disclaimer.....	13

Samenvatting

Context & referentietermen

Er werd gevraagd om het ontwerp koninklijk besluit betreffende de bestrijding van de akkerdistel (*Cirsium arvense* (L.) Scop.) te beoordelen.

Methodologie

Dit advies is gebaseerd op expert opinie en op verschillende referenties uit de wetenschappelijke literatuur.

Beoordeling van het document

Het Wetenschappelijk Comité formuleert verschillende opmerkingen met betrekking tot de beperking van de verplichte bestrijding van "schadelijke distels" tot alleen de akkerdistel en de afbakening van de bufferzone rond een landbouwperceel.

Conclusie

De akkerdistel is een zeer concurrerende vaste plantsoort die in staat is om zich snel vegetatief en door zaadverspreiding over lange afstanden te verspreiden. De andere drie tweejaarlijkse soorten "schadelijke distels" kunnen relatief grote rozetten vormen, wat hen tot concurrerende soorten maakt. Daarnaast zijn ze ook in staat om zich te verspreiden over lange afstanden en zijn ze, in sommige gebieden, plaatselijk in overvloed aanwezig afhankelijk van het milieu. Bovendien dreigen sommige recent vastgestelde evoluties in de landbouw, zoals de verminderde beschikbaarheid van herbiciden en het meer geïntegreerd beheer van landbouwpercelen, de verspreiding van deze soorten in de hand te werken. Bijgevolg zijn deze soorten ongewenst en dienen ze, zo snel mogelijk na hun detectie, bestreden te worden.

Gezien de voormelde elementen, is het Wetenschappelijk Comité voorstander voor het behoud van de huidige wetgeving, namelijk de verplichting om de vier soorten "schadelijke distels", beoogd in artikel 43 van het koninklijk besluit van 19 november 1987, over het gehele grondgebied (dat wil zeggen zonder afbakening van een bufferzone) te bestrijden, behalve, voor wat de kale jonker betreft, in natuurgebieden met wetenschappelijke waarde en natuureservaten.

Summary

Advice 01-2017 of the Scientific Committee of the FASFC on the evaluation of a draft royal decree on the control of the creeping thistle (*Cirsium arvense* (L.) Scop.)

Background & Terms of reference

The Scientific Committee has been requested to assess a draft royal decree on the control of creeping thistle (*Cirsium arvense* (L.) Scop.).

Methodology

This advice is based on expert opinion and on different scientific references.

Document assessment

The Scientific Committee formulates various comments regarding the limitation of the compulsory control of "noxious thistles" to only the creeping thistle and regarding the definition of the buffer zone around an arable plot.

Conclusion

The creeping thistle is a highly competitive perennial species capable of rapidly propagating vegetatively and of dispersing its seeds over long distances. The other three biennial species of "noxious thistles" can form relatively large rosettes, making them competitive species. Moreover, they are also capable of dispersing over long distances and are abundant locally in certain regions depending on the environment. In addition, some recent developments in agriculture, such as the lower availability of herbicides and the more integrated management of agricultural plots, are likely to favor the proliferation of these species. Consequently, these species constitute undesirable plants which should be controlled as soon as possible after their detection.

In view of the above elements, the Scientific Committee is in favor of maintaining the current legislation, namely the compulsory control of the four species of "noxious thistles" referred to in Article 43 of the Royal Decree of 19 November 1987 on the whole territory (i.e. without definition of a buffer zone), except in natural areas of scientific interest and in nature reserves as regards the marsh thistle.

1. Referentietermen

1.1. Context en vraagstelling

Er werd gevraagd om het ontwerp koninklijk besluit betreffende de bestrijding van de akkerdistel (*Cirsium arvense* (L.) Scop.) te beoordelen en in het bijzonder, i) de beperking van de verplichte bestrijding van "schadelijke distels" tot alleen de akkerdistel en ii) de afbakening van de bufferzone rond een landbouwperceel.

1.2. Wettelijke bepalingen

Wet van 2 april 1971 betreffende de bestrijding van voor planten en plantaardige producten schadelijke organismen.

Koninklijk besluit van 19 november 1987 betreffende de bestrijding van voor planten en plantaardige producten schadelijke organismen.

1.3. Methodologie

Dit advies is gebaseerd op expert opinie en op verschillende referenties uit de wetenschappelijke literatuur.

2. Definities en afkortingen

Assimilaten: door de plant gesynthetiseerde koolhydraten die tijdens de fotosynthese aangemaakt worden vanuit atmosferische koolstofdioxide (CO₂).

Bloemhoofd: bloeiwijze waarbij bloempjes naast elkaar geplaatst zijn op een dikke bloembodem die op de stengel gedragen wordt.

Concurrerende soort: plantsoort met een belangrijke capaciteit zich te introduceren, te vestigen en te verspreiden, ten nadele van andere plantensoorten mogelijks al aanwezig.

Pappus of vruchtpluis: haarkrans of vezels bovenaan het zaad.

Rozet: kring van tal van uitgespreide, dicht bijeen geplaatste bladeren, waarvan het geheel uitloopt op een wortel of een stengel.

Tweejarige soort: plantsoort waarvan de levenscyclus zich in twee jaar voltooit. In het eerste jaar ontwikkelt de plant haar vegetatief stelsel (wortels, bladeren en stengels) en in het tweede jaar groeit ze fors en ontwikkelt ze haar reproductief stelsel (bloemen en vruchten).

Vaste plant: plant die gedurende meerdere jaren leeft dankzij het voortbestaan van minstens een deel van haar vegetatief stelsel (ondergronds deel van de plant en eventueel het bovengrondse deel).

Gelet op de werkgroep vergadering van 6 oktober 2016 en de plenaire zittingen van 21 oktober 2016, 16 december 2016 en 13 januari 2017,

geeft het Wetenschappelijk Comité het volgend advies:

3. Inleiding en context

De artikelen 43 en 44 van het koninklijk besluit van 19 november 1987 betreffende de bestrijding van voor planten en plantaardige producten schadelijke organismen bevatten bepalingen over vier soorten "schadelijke distels" (Figuur 1), namelijk de akkerdistel (*Cirsium arvense* (L.) Scop.), de speerdistel (*Cirsium vulgare* (Savi) Ten. (synoniem van *Cirsium lanceolatum* (L.) Hill)), de kale jonker (*Cirsium palustre* (L.) Scop.) en de kruldistel (*Carduus crispus* L.). Bij niet-naleving van de verplichte door de overheid voorgeschreven bestrijding kan een (administratieve) boete of een gevangenisstraf worden opgelegd, overeenkomstig de wet van 2 april 1971 betreffende de bestrijding van voor planten en plantaardige producten schadelijke organismen.

Figuur 1. Van links naar rechts: *Carduus crispus* L., *Cirsium palustre* (L.) Scop., *Cirsium vulgare* (Savi) Ten. en *Cirsium arvense* (L.) Scop (bron: Ministerie van Landbouw (1975), geciteerd door Crémer *et al.* (2008)).

In de praktijk is deze bestrijdingsplicht van "schadelijke distels" "slappend" geworden en het FAVV treedt enkel op na ontvangst van een klacht (in totaal een dertigtal klachten in 2014 en 2015). De betrokken verantwoordelijke (de gebruiker) krijgt dan van het FAVV (of de politie) een waarschuwing dat hij de "schadelijke distels" dient te verwijderen. Indien hij dit niet doet, wordt overgegaan tot de ambtshalve vernietiging door de gemeente op kosten van de verantwoordelijke.

Vermits de klachten ontvangen door het FAVV hoofdzakelijk betrekking hebben op de akkerdistel, wordt voorgesteld om de verplichte bestrijding te beperken tot deze distelsoort om in geval van slecht nabuurschap te kunnen optreden.

Het voorgestelde ontwerp koninklijk besluit verplicht de bloei, zaadvorming en uitzaaiing van de akkerdistel te beletten op landbouwpercelen (voor beroepsmatig gebruik in land- en tuinbouw en veeteelt) en in bufferzones van 50 meter rondom deze percelen. In geval de gebruiker van het perceel geen actie onderneemt kan het FAVV nog steeds overgaan tot de ambtshalve bestrijding op diens kosten en daarvoor de tussenkomst van de burgemeester vragen.

Bovendien beoogt het ontwerp koninklijk besluit meer rechtszekerheid en duidelijkheid voor de landbouwsector door een geactualiseerde juridische basis in te stellen als vervanging van de artikelen 43 en 44 van het koninklijk besluit van 19 november 1987.

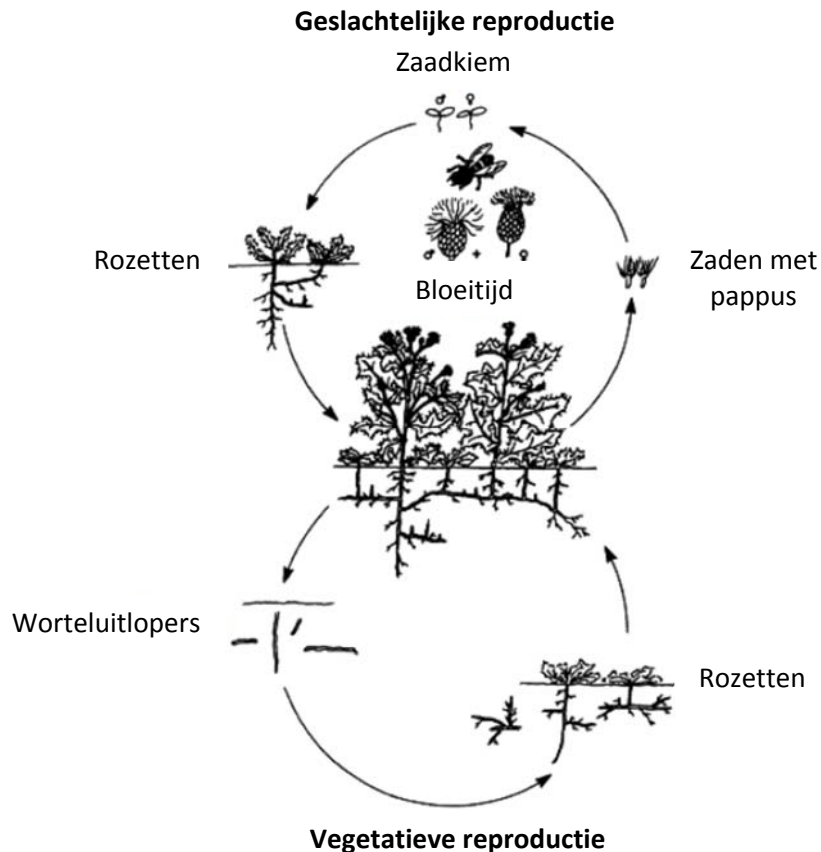
4. Advies

4.1. Beperking van de bestrijdingsplicht tot de akkerdistel

Het ontwerp koninklijk besluit voorziet om de bestrijdingsplicht te beperken tot de akkerdistel, zoals voorgesteld door Cornelis en Hermy (2002). De vier soorten "schadelijke distels" beoogd in artikel 43 van het koninklijk besluit van 19 november 1987 betreffende de bestrijding van voor planten en plantaardige producten schadelijke organismen zijn nochtans verspreid over het Belgische grondgebied. Akkerdistels en speerdistels komt men vaker tegen op landbouwgrond (teeltgronden of weiden).

De akkerdistel is inderdaad de meest concurrerende soort die het moeilijkst te beheersen is aangezien ze de volgende biologische en epidemiologische karakteristieken vertoont:

- Het betreft een "pionier" soort, dit wil zeggen dat ze gemakkelijk een kaal gebied koloniseert (vb. braakliggende velden tussen twee teelten in).
- Deze soort is zeer flexibel omdat ze zich aan alle grondsoorten aanpast.
- Met betrekking tot de levenscyclus ervan (Figuur 2), is de akkerdistel een vaste plant die voornamelijk vegetatief vermenigvuldigt via een zeer sterk wortelgestel waardoor deze plaatselijk zijdelings kan verspreiden. De wortels kunnen zich inderdaad zeer snel horizontaal ontwikkelen, nl. tot 5 m in twee jaar (Bakker, 1960).
- De soort vermenigvuldigt ook geslachtelijk door het produceren van een grote hoeveelheid zaden die nadien hoofdzakelijk door de wind verspreid worden. Hoewel Heimann en Cussans (1996) de aandacht vestigen op een grote variabiliteit op het vlak van gegevens betreffende de zaadproductie, gaande van 21 tot 93 zaden per bloemhoofd en tot 100 bloemhoofden per akkerdistelplant, spelen deze zaden een belangrijke rol in de verspreiding van de soort over een grotere afstand. Volgens Bakker (1960), Amor & Harris (1975) en Pot (1993), zou een door de akkerdistel geïnfesteerde zone van 10 m² tot 600.000 zaden/jaar kunnen voortbrengen. Zelfs indien 90 % van deze zaden verspreid worden in een straal van 40 m rond de haard (Lotz *et al.*, 2000), kan nog een grote hoeveelheid zaad (60.000 = 10 %) buiten deze straal verspreid worden. Gezien een plant ontstaan uit zaad in staat is om in drie jaar tijd een oppervlakte van 4 m² te bedekken (Bakker & Diender, 1956), is het duidelijk dat de verspreidingscapaciteit van de soort zeer groot is.
- Het zaad is zeer kiemkrachtig (het kan slapend voor meerdere jaren blijven en na 20 jaar nog kiemen). Bovendien kan het vervoerd worden door de wind over afstanden van 250 m tot 20 km (Werkgroep Akkerdistel, 1978).

Figuur 2. Biologische cyclus van *Cirsium arvense* (L.) Scop (bron: Heimann en Cussans (1996), geciteerd door Crémer *et al.* (2008)).

De speerdistel is de tweede meest concurrerende soort. Deze tweejarige soort vermenigvuldigt zich alleen door zaad. De speerdistel vormt het eerste jaar een fors rozet van maximaal 1 m breed en het tweede jaar, een tot 2 m hoge bebladerde stengel (Hermy en Cornelis, 2002). Daarbij beconcurrert deze soort de naburige planten. De kale jonker, een tweejarige soort die bij voorkeur groeit op vochtige plaatsen en de kruldistel, eveneens een tweejarige soort, zijn ook concurrerende soorten. Ze worden meer lokaal en in meer specifieke omgevingen verspreid, maar vermeerderen zich door zaadvorming, en kunnen dankzij hun pappus, over grote afstanden worden verspreid. Bovendien kunnen de kale jonker en de kruldistel gemakkelijk verward worden met de akkerdistel, zoals ook de speerdistel. Inderdaad is het voor niet-specialisten moeilijk de "schadelijke distels" onderling te onderscheiden of zelfs te onderscheiden van overige distelsoorten. Te meer daar er afstammelingen bestaan die voortgekomen zijn uit kruisingen tussen de soorten.

Momenteel zijn "schadelijke distels" nog belangrijke ongewenste onkruiden op landbouwgrond (teeltgronden en weiden). Klimaatverandering en huidige ontwikkelingen in de landbouw creëren milieu- en teeltomstandigheden die hun abundantie en schadelijkheid nog schijnen te versterken. Zo zou de akkerdistel nog harder groeien ten gevolge van de recente koolstofdioxide (CO₂) aanrijking in de atmosfeer (Ziska, 2003; Ziska *et al.*, 2004). Deze soort toont in vergelijking met andere plantensoorten een bijzonder grote positieve groeirespons op CO₂-aanrijking aan. De extra gevormde assimilaten (koolhydraten), bij voorkeur gestockeerd in ondergrondse worteluitlopers, verhogen nog de ontwikkelingscapaciteit en meer inspanningen zullen moeten toegepast worden om de belangrijke ontwikkeling van de wortels in de grond te bestrijden. Bovendien, zou de verhoging van de CO₂-concentratie in de atmosfeer de doeltreffendheid van herbiciden verminderen (Ziska *et al.*, 1999; Ziska & Teasdale, 2000; Ziska *et al.*, 2004). Deze evolutie, samen met het feit dat er steeds minder herbiciden beschikbaar of toegelaten blijven ter bestrijding van deze onkruiden, vereisen een verhoogde

waakzaamheid om infestaties door "schadelijke distels" te vermijden. Verder zouden de evolutie naar minder intensieve teeltsystemen (vb. in de biologische landbouw) en/of de diversificatie van de bedrijfssystemen door niet-professionelen (vb. particuliere houders van paarden) de proliferatie van de akkerdistel, de speerdistel, de kale jonker en de kruldistel in de hand kunnen werken.

Gezien de voormelde elementen, beveelt het Wetenschappelijk Comité het behoud aan van de verplichte bestrijding van deze onkruiden op het hele Belgische grondgebied, behalve in natuurgebieden met wetenschappelijke waarde en natuurreervaten voor wat de kale jonker betreft. Zelfs in niet-landbouwpercelen en groene zones/natuurgebieden, zou immers de populatie van "schadelijke distels", en bijzonder van akkerdistels, op lange termijn vermeerder indien er geen enkele beheersmaatregel getroffen wordt. Inderdaad het feit dat deze soort in hoge mate in staat is zich geslachtelijk of vegetatief te reproduceren samen met zijn zeer concurrerende kracht in al dan niet landbouwgebieden maken het een geducht onkruid waartegen bestrijding noodzakelijk is.

De meest doeltreffende bestrijdingsmethode van de akkerdistel is deze waarbij maaien gecombineerd wordt met het chemisch bestrijden van de hergroei. Indien de bestrijding enkel door maaien gebeurt, zijn 4 à 6 maaibeurten per jaar noodzakelijk. De maaibeurten moeten ook ten laatste in de week na het verschijnen van de eerste bloemen gebeuren (vóór de zaadvorming). Het maaisel dient weggenomen te worden anders wordt de bodem opnieuw voorzien van voedingsstoffen en worden andere aanwezige plantensoorten verstikt hetgeen de concurrentiepositie van de akkerdistel verder versterkt. De speerdistel, de kale jonker en de kruldistel zijn, gezien hun tweejarig karakter, gemakkelijker chemisch of mechanisch te bestrijden dan de akkerdistel.

Het ontwerp koninklijk besluit heeft enkel tot doel om de akkerdistel te bestrijden door te vermijden dat de geslachtelijke reproductiecyclus (zaadproductie) voltooid wordt. Er blijkt echter eveneens een bestrijding nodig te zijn tegen de reeds gevestigde populaties om de vegetatieve vermeerdering van de akkerdistel te verhinderen en bijgevolg de bloei en zaadproductie in de volgende jaren te beperken.

Naast de vier "schadelijke distel" soorten, is het eveneens belangrijk te vermelden dat heel wat andere "distel" soorten deel uit maken van de biodiversiteit, met name als voedsel dienen voor insecten, en dat bepaalde soorten zelfs beschermd zijn. Het is derhalve van primordiaal belang dat in de praktijk de bestrijding van de "distel" zich beperkt tot de schadelijke soorten.

4.2. Afbakening van de bufferzone

Het ontwerp koninklijk besluit voorziet een bufferzone van 50 m rond de landbouwpercelen, waarbinnen de bestrijding van de akkerdistel verplicht zou zijn, zoals voorgesteld door Cornelis en Hermy (2002). In de praktijk zijn gebieden waar de "schadelijke distels" woekeren, meestal gebieden rond de landbouwpercelen, en niet de landbouwpercelen zelf. 10 % van het zaad kan echter verder dan 40 m verspreid worden (Lotz *et al.*, 2000). Het is het belangrijk te benadrukken dat de bewijsvoering hiervoor tot stand kwam bij een zwakke wind. Gezien het aanzienlijk verspreidingsvermogen over lange afstand (zaadverspreiding door wind) en de schadelijkheid van deze soort, beveelt het Wetenschappelijk Comité aan, zoals aangegeven in punt 4.1., deze onkruiden te bestrijden op het hele grondgebied, en bijgevolg zonder de afbakening van een bufferzone.

Er dient te worden opgemerkt dat zaden van "schadelijke distels" ook kunnen verspreid worden door oppervlaktewater, landbouwmachines, dieren of hooibalen. Het risico op zaadverspreiding hangt niet enkel van de wind af. Het ontwerp koninklijk besluit houdt geen rekening met deze alternatieve verspreidingswegen.

5. Besluit

De akkerdistel is een zeer concurrerende vaste plantsoort die in staat is om zich snel vegetatief en door zaadverspreiding over lange afstanden te verspreiden. De andere drie tweejaarlijkse soorten "schadelijke distels" kunnen relatief grote rozetten vormen, wat hen tot concurrerende soorten maakt. Daarnaast zijn ze ook in staat om zich te verspreiden over lange afstanden en zijn ze, in sommige gebieden, plaatselijk in overvloed aanwezig afhankelijk van het milieu. Bovendien dreigen sommige recent vastgestelde evoluties in de landbouw, zoals de verminderde beschikbaarheid van herbiciden en het meer geïntegreerd beheer van landbouwpercelen, de verspreiding van deze soorten in de hand te werken. Bijgevolg zijn deze soorten ongewenst en dienen ze, zo snel mogelijk na hun detectie, bestreden te worden.

Gezien de voormelde elementen, is het Wetenschappelijk Comité voorstander voor het behoud van de huidige wetgeving, namelijk de verplichting om de vier soorten "schadelijke distels", beoogd in artikel 43 van het koninklijk besluit van 19 november 1987, over het gehele grondgebied (dat wil zeggen zonder afbakening van een bufferzone) te bestrijden, behalve, voor wat de kale jonker betreft, in natuurgebieden met wetenschappelijke waarde en natuurreervaten.

Voor het Wetenschappelijk Comité,
De Voorzitter,

Prof. Dr. E. Thiry (Get)

Brussel, 20/01/2017

Referenties

- Amor R.L. & Harris R.V., 1975. Seedling establishment and vegetative spread of *Cirsium arvense* (L.) Scop. in Victoria, Australia. *Weed Research*. 15: 407-411.
- Bakker D., 1960. A comparative life-history study of *Cirsium arvense* (L.) Scop. and *Tussilago farfara* L., the most troublesome weeds in the newly reclaimed polders of the former Zuiderzee. In: *The biology of weeds*. Harper JL (ed.). Blackwell Scientific Publications, Oxford: 205-222.
- Bakker D. & Diender J., 1956. De akkerdistel. *De levende natuur*. 59(6): 121-127.
- Cornelis J. & Hermy M., 2002. Natuurtechnisch distelbeheer. KULeuven. 129pp.
- Crémer S., Knoden D., Stilmant D. & Luxen P., 2008. Le contrôle des populations indésirables de rumex, chardons et orties dans les prairies permanentes. In: *Les Livrets de l'Agriculture n°17*. Ministère de la Région wallonne, Direction générale de l'Agriculture, Namur. 86 pp.
- Heimann B. & Cussans G.W., 1996. The Importance Of Seeds And Sexual Reproduction In The Population Biology Of *Cirsium Arvense* – A Litterature Review. *Weed Research*. 36(6): 493-503.
- Lotz L.A.P., Groeneveld R.W.M., van der Zweerde W. & Kempenaar C., 2000. *Distelproblematiek in het Rivierengebied*. Plant Research International, Wageningen. 33pp.
- Ministerie van Landbouw, 1975. *Schadelijke distels*. Augustus 1975, 2 pp.
- Pot R., 1993. *De akkerdistel een gevaarlijk onkruid?* Twirre, natuur in Friesland. 4(3): 2-6.
- Werkgroep Akkerdistel, 1978. *De akkerdistel beschouwd vanuit landbouw, natuur en landschap*. Coördinatiecommissie onkruidonderzoek NLRO, Wageningen. 26 pp.
- Ziska L.H., 2003. Canada thistle (*Cirsium arvense* L. Scop.) to recent increases in atmospheric carbon dioxide. *Physiologia Plantarum* 119: 105-112.
- Ziska L.H., Teasdale J.R. & Bunce J.A., 1999. Future atmospheric carbon dioxide concentrations may increase tolerance to glyphosate. *Weed Science*. 47: 608-615.
- Ziska L.H. & Teasdale J.R., 2000. Sustained growth and increased tolerance to glyphosate observed in a C3 perennial weed, quackgrass (*Elytrigia repens* (L.) Nevski), grown at elevated carbon dioxide. *Australian Journal of Plant Physiology*. 27: 159-164.
- Ziska L.H., Faulkner S. & Lydon J. 2004. Changes in biomass and root:shoot ratio of field-grown Canada thistle (*Cirsium arvense*), a noxious, invasive weed, with elevated CO₂: implications for control with glyphosate. *Weed Science*. 52(4): 584-588.

Voorstelling van het Wetenschappelijk Comité van het FAVV

Het Wetenschappelijk Comité is een adviesorgaan van het Belgisch Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen (FAVV) dat **onafhankelijk wetenschappelijk advies** verschaft met betrekking tot risicobeoordeling en risicobeheer in de voedselketen en dit op vraag van de gedelegeerd bestuurder van het FAVV, de Minister die bevoegd is voor de voedselveiligheid of op eigen initiatief. Het Wetenschappelijk Comité wordt administratief en wetenschappelijk ondersteund door de Stafdirectie voor Risicobeoordeling van het Agentschap.

Het Wetenschappelijk Comité bestaat uit 22 leden die benoemd zijn bij koninklijk besluit op basis van hun wetenschappelijke expertise in domeinen die te maken hebben met de veiligheid van de voedselketen. Het Wetenschappelijk Comité kan bij de voorbereiding van een advies beroep doen op externe deskundigen die geen lid zijn van het Wetenschappelijk Comité. Net als de leden van het Wetenschappelijk Comité dienen zij in staat te zijn om onafhankelijk en onpartijdig te kunnen werken. Om de onafhankelijkheid van de adviezen te waarborgen worden potentiële belangenconflicten transparant beheerd.

De adviezen zijn gebaseerd op een wetenschappelijke beoordeling van de vraagstelling. Zij vertolken het standpunt van het Wetenschappelijk Comité dat in consensus is genomen op basis van risicobeoordeling en de bestaande kennis over het onderwerp.

De adviezen van het Wetenschappelijk Comité kunnen **aanbevelingen** bevatten voor het controlebeleid van de voedselketen of voor de belanghebbende partijen. De opvolging van de aanbevelingen voor het beleid behoort tot de verantwoordelijkheid van de risicomangers.

Vragen over een advies kunnen gericht worden aan het secretariaat van het Wetenschappelijk Comité: Secretariat.SciCom@afsca.be

Leden van het Wetenschappelijk Comité

Het Wetenschappelijk Comité is samengesteld uit de volgende leden:

D. Berkvens, A. Clinquart, G. Daube, P. Delahaut, B. De Meulenaer, S. De Saeger, L. De Zutter, J. Dewulf, P. Gustin, L. Herman, P. Hoet, H. Imberechts, A. Legrève, C. Matthys, C. Saegerman, M.-L. Scippo, M. Sindic, N. Speybroeck, W. Steurbaut, E. Thiry, M. Uyttendaele, T. van den Berg

Belangenconflict

Er werden geen belangenconflicten gemeld.

Dankbetuiging

Het Wetenschappelijk Comité dankt de Stafdirectie voor Risicobeoordeling en de leden van de werkgroep voor de voorbereiding van het ontwerpadvies.

Samenstelling van de werkgroep

De werkgroep was samengesteld uit:

Leden van het Wetenschappelijk Comité:	A. Legrève (verslaggever), W. Steurbaut
Externe experts:	J. Coosemans (KULeuven), B. De Cauwer (UGent)
Dossierbeheerder:	O. Wilmart (FAVV)

De activiteiten van de werkgroep werden opgevolgd door J. Van Autreve (FAVV).

Wettelijk kader

Wet van 4 februari 2000 houdende oprichting van het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen, inzonderheid artikel 8;

Koninklijk besluit van 19 mei 2000 betreffende de samenstelling en de werkwijze van het Wetenschappelijk Comité ingesteld bij het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen;

Huishoudelijk reglement, bedoeld in artikel 3 van het Koninklijk besluit van 19 mei 2000 betreffende de samenstelling en de werkwijze van het Wetenschappelijk Comité ingesteld bij het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen, goedgekeurd door de Minister op 9 juni 2011.

Disclaimer

Het Wetenschappelijk Comité behoudt zich, te allen tijde, het recht voor dit advies te wijzigen indien nieuwe informatie en gegevens ter beschikking komen na de publicatie van deze versie.